

Ideeënkiller

(het Ja-maarmonster)

Kickstarters: Elke vergadering, een inspirerend begin.

Keten het ja-maarmonster

Filmpje

Kijk met elkaar het filmpje van YouTube.

<https://youtu.be/TlBrQjZTtks>

Speech

Ken je dat? Je hebt al vanaf je tienerjaren de latente wens een bepaald muziekinstrument te leren bespelen. Laten we een maf voorbeeld nemen: de doedelzak. In je fantasie draag je een kilt en sta je boven op een heuvel ijzingwekkende klanken voort te brengen die worden meegenomen door de wind.

Dan nu de werkelijkheid:

Je hebt geen enkele actie ondernomen. Dus je hebt geen doedelzak gekocht, je hebt je er zelfs niet in verdiept wáár je een doedelzak zou kunnen kopen en je bent ook niet op zoek gegaan naar een docent. Voor die passiviteit voer je allerlei redenen aan.

Muzieklessen zijn duur en trouwens, waar zou jij met je drukke baan de tijd vandaan moeten halen om te oefenen? Legitieme redenen, vind je zelf. Maar eigenlijk heb je je gewoon laten intimideren door het ja-maarmonster.

OurMeeting

Ideeënkiller

(het Ja-maarmonster)

Op zakelijk vlak laat het ja-maarmonster zich het sterkst gelden in brainstormsessies. Ja, maar dat is toch veel te duur? Ja, maar dat gaat nóóit lukken! Ja, maar daar zal die-en-die van z'n levensdagen niet aan meewerken. Nog voor de trossen los zijn, is het schip dat de wereldzeeën moest gaan bevaren, al tot zinken gebracht. Door de eigen bemanning. Waarvoor heb je nog een vijand nodig?

Ook buiten brainstormsessies kom je het ja-maarmonster tegen. Tijdens vergaderingen bijvoorbeeld.

"Ja, maar daar hadden we het een halfjaar geleden ook al over en sindsdien is er niks gebeurd."

"Ja, maar er wordt toch nooit echt geluisterd. Ja, maar er ligt nog een berg werk op me te wachten."

Om met een groep mensen iets moois tot stand te brengen zijn in de een of andere vorm overlegmomenten nodig. Hoe weet je anders waar de ander mee bezig is? Of welke koerswijziging wordt ingezet? Of gewoon wat er allemaal speelt binnen je organisatie?

Dus ontdek je een ja-maarmonster onder de vergadertafel? Sleep het naar buiten, leg het aan de ketting en muilkorf het. Nou ja, bij wijze van spreken dan. Want dat monster zit natuurlijk niet onder de tafel, maar in ieder van ons. Allemaal roepen we weleens 'ja, maar'. Of voelen we ten minste de neiging daartoe opkomen. Let maar eens op.

Op zich is het natuurlijk helemaal niet bezwaarlijk kritische kanttekeningen te plaatsen. Alleen, er is een tijd en een plaats voor alles. Er is een tijd om kritisch te zijn en er is een tijd om de ideeën te laten stromen.

En als het tijd is om de ideeën te laten stromen, is het belangrijk het collectieve

Ideeënkiller

(het Ja-maarmonster)

oordeel uit te stellen. Het gaat er niet altijd om dat elk idee uitvoerbaar, betaalbaar, praktisch, geschikt, leuk et cetera is; het gaat erom dat de ideeënstroom op gang komt, zodat we een vijver vol ideeën krijgen. Dikke kans dat hét idee dan vanzelf komt bovendrijven.

Ligt er een 'ja, maar' op je lippen? Slik het in en zeg (of mime) in plaats daarvan 'het kan wel'. Want 'ja, maar' betekent precies het tegenovergestelde: het kan niet. Luister goed naar wat de anderen te berde brengen. Kun je daarop voortbouwen? Op deze manier ben je samen uiteindelijk meer dan de som der delen.

Laten we er met elkaar een constructieve vergadering van maken.

Opdracht

Een team van biologen heeft hoog in de bergen een dier ontdekt.
[Zie plaatje in de bijbehorende presentatie].

Aan jullie de opdracht een naam voor dit dier te bedenken. Met welke namen komen jullie in 5 minuten op de proppen?

Opdracht voor de voorzitter: houd bij hoe vaak er iets contraproductiefs wordt geroepen. 'Ja, maar ...' 'Dat is stom!' 'Dat kan niet!'

Koppel dit terug aan de groep. Vraag aan de deelnemers: ook al riep je niks contraproductiefs, had je wel de neiging daartoe? Hoe onderdruk je die neiging?